

פרוטוקול מס. ~~176~~ ¹⁷⁵ ע/ו
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ו' תשרי תשי"ד - 15.9.1953
בשעה 1.00

חברי הועדה:

- היו"ר ח. רובין
- ש. זיסמן
- ש. לביא
- ש. פולשטיין
- י. ניצני
- ר. פלדמן

משתתפים:

מוזמנים:

- מר פורת - מטעם משרד המסחר והתעשייה
- מר שטנר - מטעם החברה הכלכלית

סיכום הדיון בבעיית פיתוח הכלכלי של ירושלים.

סדר-היום:

היו"ר ח. רובין:
פותח את הישיבה.
אני רוצה לברך את חברי הועדה ואת העובדים אחנו בברכת שנה טובה, ומאחל לכולנו עבודה פוריה ומשופת.

ש. פולשטיין:
גם אנו סבורים את יו"ר הועדה בברכת שנה טובה ועבודה פוריה.

היו"ר ח. רובין:
תפקידי בוועדה זו היה זמני. מר בנטוב חזר מחו"ל, ואני מקוה שלא תהיה התנגדות לכך, שבלי אישור הכנסת - במידה שיהיה צורך בדבר - יכנס מר בנטוב את הועדה.

ללא התנגדות הוחלט ליפות את כוחו של מר בנטוב לכנס את הועדה - במידה שיהיה צורך בדבר - ללא אישור הכנסת.

היו"ר ח. רובינ:

אני רוצה להציע סדרה סיכום. לא נסחתי שום הצעה, אבל אני מציע שהסדר יהיה כזה: נעבור על כל ענין וענין ונשמע את דעות החברים לקראת הסיכום, ונשווה זאת עם החמר העשיר שנמצא בידינו. אני מציע שנתחיל מהצעות הסיכומים של משרד המסחר והתעשייה.

ש. זיסמן:

אני הצעתי בישיבה הקודמת הצעה שאני עומד עליה גם עתה - להטיל מס שעשועים לטובת ירושלים שיחייב את כל הארץ.

מר פורת:

ביחס לקו הכללי לא אוכל להוסיף על הצעות משרדנו, כי נדמה לי שההצעות כוללות גם סיכומים. אולם ברצוני להוסיף כמה פרטים ביחס להצעה שהוצעה להנמיך את מחירי ההובלה מירושלים לשפלה ומהשפלה לירושלים, אבל זאת אעשה כאשר נגיע לסעיף הדין בהצעה זו.

הסעיף הראשון בהצעות משרד מסחר ותעשייה, יכול את הסכומים שיעמדו לצרכי התעשייה בירושלים בשנת 1953/54. סכומים אלה ילקחו מתקציב הפיתוח שהועמד לרשות משרדנו. בסכומים אלה נכלל סכום של 250 אלף לירות שאינם כספי הממשלה, אלא כספי בנקים מקומיים בערבות של החברה הכלכלית. עד כמה שזווחתי עם הנהלת הבנק הלאומי, הרי היא בדעה שמוותר להעמיד לרשות התעשייה הירושלמית סכום כזה במסגרת של מליון לירות. לטעמתי - אם התעשייה הירושלמית מסוגלת לשאת בסכום זה של מליון לירות אשראי קבלתי תשנבה, שהדבר אפשרי לאו דוקא לפי הוסימות שהוגשו, אבל באופן כללי אפשר לקיים דבר זה. אולם הענין צריך לעבור בדיקה אינדבידואלית של כל מקרה ומקרה.

היות ומתקציב משרד המסחר והתעשייה אפשר היה להעמיד למטרה זו לא יותר מאשר 450 אלף לירות, יש אפשרות לגייס סכומים נוספים ממשרדים אחרים, אבל על כך אין לנו שליטה, ואולי גם לא לוועדה.

היו"ר ח. רובינ:

שליטה ישירה יש רק לכנסת, ולא לוועדה. הוועדה יכולה רק להמליץ ולהציע.

ש. זיסמן:

בעיית ירושלים חלופה בשני גורמים: הגורם הבטחוני, שאינו חלוי בכל חוקי הכלכלה, והגורם הפוליטי. על כן כולנו צריכים להיות מעוניינים במיוחד בפיתוחה של ירושלים. לדעתי, התשובה לבעיית ירושלים צריכה להנתן על ידי עזרה ממשית, כי אם נרצה להשיג סכומים נוספים ממשרדים שונים, לא נשיג ולא כלום. על כן אני בה הצעה - לקבוע מס שעשועים לטובת פיתוח בירת המדינה, ואני מציע - חצי גרוש על כל כרטיס שמחירו עד 300 פרוטה, וגרוש אחד על כרטיס שמחירו מעל ל-300 פרוטה. על ידי כך אינני מעלה את האינדקס, כי מחירי הכרטיסים אינם מסתקפים באינדקס, ויחד עם זאת אני משיג אמצעים כספיים רבים, כי זו יכולה להיות הכנסה פרממנטית של מליון וחצי לירות לשנה. דבר זה אינו מהווה מהפכה גדולה. צריך להקים ועדה צבורית, שלרשותה יועמד הכסף הזה, והיא תכוון את הכסף לאפיקים קונסטרוקטיביים.

היו"ר ח. רובינ:

ארשה לעצמי לנסח את הצעתך זו: על כל כרטיס שחל עליו מס שעשועים ממלחתי או עירוני, יוטל מס מיוחד של חצי גרוש לכרטיס שמחירו עד 300 פרוטה, ועל כרטיס שמחירו מעל ל-300 פרוטה - 10 פרוטות. אם הצעה זו תתקבל - הממשלה תציע הצעת חוק מתאימה, והסכומים שיתקבלו יהיו מיועדים לפיתוח הבירה ויוכנסו לתקציב הפיתוח.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת זיסמן - נתקבלה

היו"ר ת. רובין:

אני מרשה לעצמי להודיע בצורה המקובלת שאינני מקבל הצעה זו.

חבר הכנסת זיסמן, אני מבין שזוהי המלצה

ליזמה חקיקתית של הממשלה.

ש. זיסמן:

אני מציע, שהועדה תקבל הצעה זו כאחת מהמלצותיה. אשר לצד הארגוני, כיצד ירוכזו הכספים, אני מבקש לאשר לי להגיש הצעה מנוסחת תוך שבוע ימים.

היו"ר ת. רובין:

אני מציע להסיל על שני חברי הועדה - זיסמן וניצני - לנסח הצעה זו תוך שבועיים.

ש. לביא:

אני מציע, שחבר הכנסת זיסמן ינסח את הצעתו בעצמו, ויביא אותה לאישור הועדה.

סיכום:

לאחר שהוחלט באופן פרינציפיוני על קבלת ההצעה, הוטל על חבר הכנסת זיסמן לנסח את הצעתו ביסוח מדוייק על כל פרטיה, ולהביאה לאישור סופי בפני הועדה.

ש. לביא:

אני מציע לוועדה לקבל המלצה, שתקציב הפיתוח תיעשה פעולה גדולה להכשרת קרקעות להקלאתי בכיבת ירושלים. עבודה זו יכולה, לדעתי, להעסיק את כל מחוסרי העבודה בירושלים.

היו"ר ת. רובין:

אני מעמיד להצבעה את הצעת חבר הכנסת לביא.

ה צ ג ה

הצעת חבר הכנסת לביא בתקבלה פה אחד

היו"ר ת. רובין:

אנו עוברים להצעות משרד המטור והתעשייה. וכאן אני רוצה להעיר הערה בעלת אופי טכני-משפטי יותר מאשר לגופו של עניין. בסעיף 1 נאמר: " הועדה רושמת לפני את הודעת משרד המסחר והתעשייה, אשר לפיה יעמדו לצרכי התעשייה והמלאכה בירושלים בשנת 1953/54 את הסכומים דלהלן...". אני מבין שפרט-לסעיף (א) מקור הסכומים הוא תקציב הפיתוח.

ד"ר פורת:

כולל סעיף (א).

היו"ר ת. רובין:

אם כך, עלינו לציין את העובדה שהסכומים הללו יוקצבו מתקציב הפיתוח, כי לפי הנוסח של משרד המסחר והתעשייה אפשר להבין שלפתע פתאום מצאנו 700 אלף לירות שאינם מתקציב הפיתוח. אני מציע אפוא לנסח את הסעיף הזה כך דלהלן:

הועדה רושמת לפני הודעת משרד המסחר והתעשייה, שלפיה יעמדו מתוך תקציב הפיתוח לצרכי התעשייה והמלאכה בירושלים בשנת 1953/54 הסכומים דלהלן...".

ש. פרלשטיין:

ואני מציע לנסח את הסעיף כך להלן:
הועדה רושמת לפנייה את הודעת משרד המסחר
והתעשייה על חלוקת הסכומים לצרכי התעשייה והמלאכה בירושלים מתקציב הפיתוח
בשנת 1953/54.

היו"ר ת. רובין:

אני מעמיד להצבעה את שתי ההצעות.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת היו"ר ה. רובין - 3
בעד הצעת חבר הכנסת פרלשטיין - 4

בתקבלה הצעת חבר הכנסת פרלשטיין

הסתייגות ליו"ר ה. רובין

מר שטנר:

ישנם פה 3 סכומים שמשרד המסחר והתעשייה
מקציב למטרה זו מתוך הסכומים שעומדים
לרשותו, והם מסתכמים ב-450 אלף לירות. הסכום של 250 אלף לירות קשור
במתן סכום מקביל של 250 אלף לירות, אבל לא על ידי משרד המסחר והתעשייה,
ובמתן סכום של 150 אלף לירות על ידי קרן התעסוקה של ההסתדרות גם כן למטרה
זו. כל הסכומים הללו יחד ישמשו למתן עידוד למפעלי התעשייה בירושלים.

מ. לביא:

הסכום של 150 אלף לירות שינתן על ידי
קרן התעסוקה של ההסתדרות אינו שייך
להצעות משרד המסחר והתעשייה, ואנו כועדת כנסת איננו יכולים להמליץ עליו.

מר שטנר:

אני מציע לוועדה לקבל המלצה, שכל הסכומים
המוקצבים על ידי משרד המסחר והתעשייה,
על ידי הבנקים ועל ידי קרנות מיוחדים, יוצאו במרוכז ולא בנפרד, לצורך
ערך התעשייה והמלאכה בירושלים.

היו"ר ת. רובין:

ארוסה לעצמי להתנגד להצעה זו, אחד הנימוקים
להתנגדותי זו הוא נימוק תקנוני יבטי:
ועדה של הכנסת יכולה להמליץ בפני הממשלה, וחובת הממשלה, לא מוטלת אבל
צבורית, להתחשב בזה. אבל אם ועדה ממליצה בפני הוועד הפועל של ההסתדרות
על קרן התעסוקה, הוועד הפועל אינו חייב לקבל זאת. אין מעט בהמלצות של
מוסד ממלכתי בפני גורמים פרטיים, ויכולים לקבל את ההמלצות או לא. המלצות
מוחרות, לדעתי, רק לממשלה או לגורם ממלכתי אחר.

הנימוק הענייני להתנגדותי להצעה זו הוא:
נכיה שיש קרן תעסוקה של ההסתדרות, או קונסורציום של בנקים, האם אנו
נוכל לתבוע מהם, מבלי שברקנו את הפרטים מי ישלוט על הכספים וכיצד יוצאו
הכספים - לשיח את כספם בתוך פוול כללי? אני חושב, שלא נוכל לעשות זאת.

אלה הם נימוקי נגד הצעה זו, מבלי שאמרת
דבר נגד מגמת ההצעה.

מר שטנר:

היות ומתן 150 אלף לירות אינו תלוי
בהמלצת הוועדה, אני מוכן לוותר על הצעתי.

ש. פרלשטיין:

אני חושב שהצעתו של מר שטנר היא נכונה
ויש בה צורך, כי רצוי שכל הכספים שיועמדו
למטרה זו יהיו מרוכזים במקום אחד, וגם ההלוואות באמצעות הבנקים תתנהנה על פי
המלצות ובאופן מרוכז. על כן אני מציע לוועדה לקבל הצעה פשוטה זו:

הועדה ממליצה על ריכוז כל הכספים של המשלה, הבנקים וכל יתר המוסדות מעמידים לרשות התעשייה והמלאכה בירושלים.

ש. לביא:

אני חושב, שאפשר לקבל הצעתו של חבר הכנסת פרלשטיין, כי היא מכרונה לממשלה.

היו"ר ח. רובין:

אני מבין שאין הבדל מהותי בין הצעת חבר הכנסת פרלשטיין לבין הצעת מר שטנר, ועל כן אצביע את ההצעה כהצעה משותפת של חבר הכנסת פרלשטיין ומר שטנר.

ה צ ב ע ה

ההצעה המשותפת של חבר הכנסת פרלשטיין ומר שטנר - בתקבלה

הסתייגות ליו"ר ח. רובין - לבטל את ההמלצה.

היו"ר ח. רובין:

היות והסעיף הראשון בהצעות משרד המסחר והתעשייה הוא הודעה בלבד, והיות ולא היתה הצעה לזכות הודעה זו, הרי את עצם הסכומים רשמנו לפנינו, ויותר לא אמרנו ולא כלום.

ועתה אנו עוברים לדיון בהצעות נוספות במסגרת סעיף הראשון, כלומר, בהמלצות לפיתוח התעשייה, ואני מציע שנעבור תחילה על הצעות מועצת פועלי ירושלים והתאחדות בעלי התעשייה.

אני מוצא בהצעות מועצת פועלי ירושלים את הסעיף המתאים קסעיף 6 - "החברה הכלכית", ובהצעות התאחדות בעלי התעשייה את הסעיפים א' וב'.

פרלשטיין:

לדעתי, יש הבדל מהותי בין הצעת מועצת פועלי ירושלים, כפי שהיא מנוסחת בסעיף 6, ובין הצעת משרד המסחר והתעשייה. הצעת מועצת פועלי ירושלים מציעה 500 אלף לירות, באמר שהסכומים האלה צריכים לעבור דרך החברה הכלכלית, כך שזה אינו מזדהה עם הצעת משרד המסחר והתעשייה. אינני יודע אם כל עניני התעשייה הירושלמית מסתדרים, וצריכים להסתדר, רק דרך החברה הכלכלית.

מר שטנר:

אין לדאוג את הדיברים האלה כאילו עמדו בסתירה זה לזה. לדעתי, הסכום של 200 אלף לירות שמוקצב על ידי משרד המסחר והתעשייה להשלמת מפעלים אינו צריך הלכתן על ידי החברה הכלכלית, אלא זה יהיה חלק מהקונטרציות של הבנקים.

בהזדמנות זו ברצוני לומר, כי אינני מבין באיזה דרך היו"ר רוצה לסכם את החומר כולו. אני חושב, שבעניני המלאכה והתעשייה הירושלמית ישנם 3-4 דברים שהועדה צריכה להמליץ עליהם:

א. הועדה צריכה לראות בהודעת משרד המסחר והתעשייה ובהמלצה שנתקבלה שה את הפתרון לשאלת האזרחי השוטף, ולצרכי השלמת מפעלים;

ב. הדבר המשותף להצעות של כל הגורמים הוא, שהכרדיט שמעמדים לצרכי התעשייה בירושלים ינתן בתנאים נוחים. החברה הכלכלית ניסחה זאת בצורת השוואת התנאים לאלה הקיימים בכל הארץ. של החברה הכלכלית

פרלשטיין:

כמה עולה דונם קרקע/ לצרכי התעשייה בירושלים?

מר שטנר:

החברה הכלכלית מקבלת קרקע מרשות הפיתוח, והקרקע שעומד לרשות הפיתוח מהירו כפול בערך מהמחיר הממוצע בארץ. דונם קרקע עם מים עולה בירושלים 2000 לירות.

לכן, חשוב שהועדה תמליץ על כך שמחיר הקרקע בירושלים לא יהיה יקר יותר מאשר בשאר חלקי הארץ.

ג. הועדה צריכה להמליץ על הגדלת השתתפותה של הממשלה בחברה הכלכלית, והמלצה זו אינה באה במקום ההמלצה הראשונה שקבלתם. דבר זה יאפשר לחברה הכלכלית להקים בנייני תעשייה ולהעמידם לרשות התעשייה, כפי שעשתה עד כה.

ד. על הועדה להמליץ על הכוונת ההזמנות של מוסדות המוטלה והצבא לתעשייה הירושלמית.

אם תקבלו 4 המלצות אלו, אני סבור, שאם הן תוגשמו, תפתר במידה רבה בעיית פיתוחה הכלכלי של ירושלים.

ב. פלדמן:
שמענו טפי נציגי בעלי התעשייה בירושלים, שהם החלו בהקמת בניינים, הסקיעו כספים רבים, ואינם יכולים לסיים את הבניינים. על כן רציתי לדעת אם מר טסנר מדגד רק על בניינים חדשים, או גם על הסלמת בניינים שכבר החלו בהם.

מר טסנר:
האמת היא, שאותם אנשים שדברו על כך, נעזרו על ידי הלוואות, ולא תמצא באיזור התעשייה בניינים שאין ממשיכים בבנינם.

נציגי התאחדות בעלי התעשייה התאוננו על הסעבודים הגדולים שנדרשים מהם בכדי ללקבל הלוואה. אני חושב, שבאי כוח הממשלה שיפעלו בקונסורציום יסימו לבם להערות אלו.

הי"ר ח. רובינ:
אסר להצעות מועצת פועלי ירושלים, הרי יש כאן הצעה אחת, שבה הם תובעים סכום של חצי מליון לירות. ברור, שזה נוסף על הסכום שמעמיד משרד המסחר והתעשייה, ולא בסתירה. לאחר כל מה שמענו טפי הגורמים שהיו כאן על אי אפסרות להמסין בבניין הבניינים שהחלו בהם, אינני יכול להגיד שהסכום של חצי מליון לירות הוא קדוש, יכול להיות 600 אלף לירות, ויכול להיות 400 אלף לירות, אבל בראיית לי כמוצדקת המלצה אל הגורמים הט שלתיים המתאימים להעמיד לרשות החברה הכלכלית בירושלים סכום נוסף של חצי מליון לירות, שינתן לשם מתן הלוואות להקמת בנייני תעשייה ומלאכה חדשים ולהסלמת בניינים קיימים. זוהי הצעתי שהרעיון שלה נעוץ בהצעת מועצת פועלי ירושלים.

סעיף שני קונקרטי בהצעות מועצת פועלי ירושלים הוא - העמדת מליון לירות לרשות הקונסורציום של החברה הכלכלית עם הבנקים על ידי השתתפות הממשלה, הבנקים וההסתדרות. כאן חוזרת מועצת פועלי ירושלים על הרעיון שנחקבל בצורה אחרת במקצת בהצעת הסוכנות של חבר הכנסת פרלסטין ומר טסנר. אולם הטוב שבהצעה זו הוא, שכאן מוגדר הסכום. לדעתי, הפגם שבהצעה זו הוא זה שראיתי אותו בהצעה הקודמת, שיש כאן פירוט מדי רוצים לקחת את האמצעים. על כן אני הייתי מציע לומר: העמדת מליון לירות לרשות הקונסורציום של החברה הכלכלית עם הבנקים על ידי השתתפות הממשלה, ובסכום "הבנקים וההסתדרות" הייתי אומר: ובנקים אחרים.

ועתה אני עובר להצעות התאחדות בעלי התעשייה בירושלים. כאן יש טורה של עניינים שעלינו להחליט עליהם בחיוב או בשלילה. סעיף ב' (2) בהצעות התאחדות בעלי התעשייה אומר: "יש להמציא אסורים מיידיים לבקשות להלוואות לאותם המפעלים המוכנים להגביר את התעסוקה, לפי הרשימות שנמסרו, מתוך כספי המקדמה למס ההכנסה."

אם הסכמה שבהצעה זו היא טובה - בזה יש לי ספקות, ואני אומר זאת קצת מתוך נסיון, או יותר נכון מתוך ידיעה על הסתרחט בהסתדרות הכללית. אם המדובר היה על מתן הלוואה לתוספת תעסוקה ולא למניעת פטורי פועלים, הייתי מקבל זאת. אבל להצעה זו בטקורה, אני מתנגד.

אשר לסעיף ב' (3): "לאשר הקצבה לחברת
"תעסיות ירושלים", סליד התאחדות בעלי התעסיה שתשתטט לעידוד תעסיית
הייצוא של ירושלים ולקניית חטר גלם בטרנכז. (הבקשה המתאימה הוגשה
עוד לפני טבעה חדשים), - אילו היו בעלי התעסיה טרנכזים על טכומים,
אם זה 150 אלף לירות, 500 אלף לירות, הייתי רואה דברים ברורים יותר.
יש לי יחס חיובי להצעה זו, אבל בגבולות סחוניים בהחלט, כלומר, בטכומים
לא גדולים.

גם את סעיף 4 אני מציע לא לקבל, מתוך

זה שאינו ברור לי.

סעיף 5, במסידה שהדבר נוגע לבניני תעסיה,
הרי הוא כלול במסגרת ההצעות של מועצת פועלי ירושלים. במסידה שמדובר
על בניה פרטית, יש לי בטיה חיובית, אבל לא לכפילות.

אני מתנגד לקבלת סעיף 6.

ד. פרלמנטיון:
אני חוזר לסעיף 6 בהצעות מועצת פועלי
ירושלים. רציתי לשאול את מר סטנר, האם
כל הסכומים שהועמדו עד עכשו לרשות החברה הכלכלית - נוצלו, ואם כן -
האם יש צורך בטכומים נוספים?

מר סטנר:
לשאלה הראשונה אני עונה: כן. לשאלה השנייה:
בתכנית החברה הכלכלית להוסיף הסנה
10 אלפים מ"ר בנין מצריכים לעלות 600 אלף לירות. המטטלה מתקציב הפיתוח
הקציבה למטרה זו 200 אלף לירות. המטטכונים עצמם מוכנים להוסיף 200
אלף לירות, כך שחסרים עוד 200 אלף לירות.

ד. פרלמנטיון:
אם זהו המצב, הייתי מציע שלא נקבע
כל סכום, אלא נאמר: הועדה ס ליצה על
תוספת התמפנות של המטטלה בחברה הכלכלית, לפי הצורך, למטרה זו.

אשר לסעיף ב' (2) בהצעות התאחדות בעלי
התעסיה, אני חושב שהוגשו לנו דסימות של מפעלים עם מספר העובדים, ועם
תוספת העובדים שהם מתכוונים להוסיף במקרה שהם יקבלו את האטראי המנוקס.
אני מסכים לדעת היו"ר, שיש לתת אטראי לאותם מפעלים שיתחייבו להעסיק
פועלים נוספים. כן אני מציע למחוק את מקור ההלואה שצריך להיות מכספי
המקדמה למס ההכנסה.

אשר לסעיף 3 בהצעות התאחדות בעלי
התעסיה, הייתי מציע לקבלו, אבל אז יש להוסיף את המלים "לפי נתונים
סיוגשו".

ברור, שלסעיף 4 בהצעות התאחדות בעלי
התעסיה יש ערך רב, כידוע הגענו לגבול של הליקווידיות, ואנשים בדרך
כלל מקבלים הלואות מבנקים אם זה למטרות קונסטרוקטיביות. אם אנו
רוצים טבעלי התעסיה בירושלים יקבלו טכומים נוספים מעל לסכומים שהם
מקבלים מהצנורות הרגילים, יש צורך להגיד, שאנו ממליצים, שהלואות לבעלי
התעסיה תנתנה מחוץ לגבול הליקווידיות. אחרת אין כל טעם להמלצה שלנו
ביכוון זה.

אשר לסעיף 5 בהצעות התאחדות בעלי
התעסיה, אני חושב שהצעה זו אינה מציאותית ואינה נתנת לבצוע. אבל אנו
יכולים להמליץ בפני המ שלה שהיא תמליץ בפני הבנק האפוקאצי על מתן אחרזים
יותר גדולים באטראי לבניה בירושלים.

אשר לסעיף 6 בהצעות התאחדות בעלי התעסיה -
הרי בשנת 1949-50 היתה קיימת קרן ערבויות מטעם הממשלה, ונכון סאנשים
סילטו ולא נגרם למטלה כל הפסדה. אבל אני חושב, שמעיף זה גורע ואינו
מוסיף טום דבר, כי ישנם מפעלים שטנקודת מבט מסקית, אינני חושב, שיש
צורך לעודד אותם על ידי מתן ערבויות.

ד"ר פורת:

אני רוצה לציין, כי הצעות מסדר המסחר והתעסיה אינן מסתלבות תמיד עם ההצעות של שני הגורמים האחרים. במסגרת ההצעות של מסדר המסחר והתעסיה אינה נכללת החברה הכלכלית בירושלים, היות והיא מופיע בסעיף מיוחד בתקציב הפיתוח בהקצבה של 200 אלף לירות. בינתיים במסגרת המסדר שלנו הגסתי הצעה לסתף גורמים מסלתיים בהקצבות מתקציב הפיתוח לטמ הרחבת הציוד של המפעלים, אבל רק בתנאי שתנאי הדיור של המפעלים יהיו מתאימים, כי עבודת התעסיה הירושלמית אינה רנטבילית בגלל זה שתנאי הדיור אינם טובים. לכן הבניה במסגרת הכללית צריכה להיות גדולה יותר, מאשר בטעה שהחלטנו על הקצבת 200 אלף לירות. לכן אני חושב, שהגדלת הסכום מתקציב הפיתוח רצויה בהחלט, ולא הייתי מסתפק בהערה כללית, אלא הייתי אומר: הועדה ממליצה להגדיל את ההקצבה מתקציב הפיתוח מ-200 אלף לירות ל-500 אלף לירות, או כל סכום אחר שהועדה תחליט עליו.

אשר לסעיף 3 בהצעות התאחדות בעלי

מתעסיה, רציתי לציין, כי לא יתכן שהתאחדות בעלי התעסיה בירושלים הגישה את התזכיר - שעליו מדובר בסעיף זה - לפני 7 חדשים, כי החברה הוקמה רק לפני חדשים. יש בידי רשימה של מפעלים שביקשו אשראי לסען הרחבת התעסוקה. אני התייעצתי בקטר לכך עם הנהלת הבנק הלאומי, ואנו מחקנו מהרשימה 70 אחוז סאלה שביקשו, אך לעומת זאת חברים ברשימה זו מפעלים חשובים אחרים.

רציתי לומר כאן, כי אי אפשר לתת אשראי

קולקטיבי, אלא כל בקשה לאשראי צריכה לעבור בדיקה אינדבידואלית.

אשר לסעיף 6 בהצעות התאחדות בעלי

התעסיה, אי אפשר להחזיר את גלגל העולם. בסגמם 1945-1950 היתה קיימת מחלקה לפיתוח ירושלים בסוכנות היהודית, והיא נתנה ערבויות. דבר זה כיום אינו קיים יותר. לפי הצעת מסדר המסחר והתעסיה תהיינה ערבויות של החברה הכלכלית, ולכן אין צורך לחדש את העבר ולהקים קרן ערבויות.

ט. לביא:

לאחר ששמעתי את דברי ד"ר פורת בתחזקה דעתי, שאנו צריכים להסתפק בסתי ההסלצות שקבלנו: הסלצה אחת בדבר סט סעסועים והסלצה שניה - הכשרת קרקעות לחקלאות בסביבות ירושלים, ובהצעות מסדר המסחר והתעסיה. על סנת לקבל את כל ההצעות של הגורמים האחרים חסר לנו חומר יסודי רב. לכן אני מציע להסתפק בסתי ההסלצות שקבלנו ובהצעות מסדר המסחר והתעסיה.

הג פלדמן:

אשר להלוואות לתעסיה הירושלמית, הרי כל הטענות שהוסעו פה על ידי התאחדות בעלי התעסיה, היו לא רק על סכומים שאינם מספיקים, אלא על ההכבדות המיותרות. נציגי התאחדות בעלי התעסיה דרשו הקלות מיוחדות בטתן אשראי, ועל כך אנו צריכים להמליץ, שהלוואות לתעסיה הירושלמית תנתנה סתוך הקלות מיוחדות.

בוסף להסלצות שנתקבלו, אני מציע להוסיף

הסלצה בקטר לסילומים; יש לתת לתעסיה הירושלמית חסרי גלם וציוד מהסלומים בתנאים טובים יותר מאשר לתעסיה במקומות אחרים.

ט. זיסמן:

הערה לסדר. אני חושב, שהועדה לא תעטה נכון אם תקבל הסלצות שכות. לכן אני תוסך בהצעתם של סר ססנר ולביא להתרכז במניסום של הסלצות: הצעתי הראשונה שנתקבלה והצעות מסדר המסחר והתעסיה.

ה. פלדמן:

אני מציע שהועדה תמליץ על קביעת סמל וסם מיוחדים לכל המצרכים המיוצרים

בירושלים.

הינ"ר ח. רובין:

אני חושב שאנו יכולים לעבור להצבעות.
ביחס לסעיף 6 (א) בהצעות מועצת פועלי
ירושלים, אין חלוקי דעות, פרט לסכום.

ד. פרלמטין:

אני הייתי מציע לקבל את ההסלצה הבאה:
הועדה רוטטת לפנייה שמתקציב הפיתוח יוקצב
סכום של 250 אלף לירות להגדלת הסתתפותה של המוסלה בחברה הכלכלית,
ומסליצה על הגדלת הסכום לפי הצורך עד 500 אלף לירות.

הינ"ר ח. רובין:

ואילו אני מציע לדבר ברורות על תוספת
של חצי מליון לירות.

ה צ ב ע ה

בתקבלה הצעת חבר הכנסת פרלמטין

המתייגות ליו"ר ח. רובין: הועדה מסליצה על תוספת הסתתפות של
חצי מליון לירות שהמסלה בחברה הכלכלית.

הינ"ר ח. רובין:

אנו עוברים לסעיף 6 (ב) בהצעות מועצת
פועלי ירושלים.

ד. פרלמטין:

אני מציע לא לקבל סעיף זה, כי הוא עומד
בניגוד להצעה הקודמת שקבלנו.

ה צ ב ע ה

הינ"ר ח. רובין:

בתקבלה הצעת חבר הכנסת פרלמטין

המתייגות ליו"ר ח. רובין ולחבר הכנסת פרלמטין: הועדה מסליצה
על העטות מליון לירות לרשות הקונסורציום של החברה הכלכלית
עם הבנקים על ידי הסתתפות המסלה וגורמים אחרים.

הינ"ר ח. רובין:

אנו עוברים להצעות התאחדות בעלי התעסיה.

ד. פרלמטין:

אסר לסעיף 2 בהצעות התאחדות בעלי התעסיה
אני מציע לבטחו כדלהלן: הועדה מסליצה
על סתן עדיפות בבקשות להלוואות לאותם מפעלים המוכנים להרחיב את התעסוקה.

הינ"ר ח. רובין:

אני מציע לוטר: המוכנים להתחייב לתוספת
תעסוקה של לא פחות מ-6 חדשים.

בתקבלה ההצעה: הועדה מסליצה על סתן עדיפות בבקשות

להלוואות לאותם מפעלים המוכנים
להתחייב לתוספת תעסוקה של לא פחות
מ-6 חדשים.

ד. פרלמטין:

אסר לסעיף 3 בהצעות התאחדות בעלי התעסיה,
אני מציע לבטחו כדלהלן: הועדה מסליצה
על אסור הקצבה מתאימה לחברת "תעסיות ירושלים" שליד התאחדות בעלי התעסיה
לקניית חמרי גלם במרוכז לצרכי ייצוא.

מר שטנר:

אני מציע להמליץ על כך, שחברת "תעסיות
ירושלים", במידה שיש לה אפשרות לקנות חמרי
גלם במרוכז, תקבל אשראי סקונדורציום.

ט. פרלסטין:
אשר לסעיף 4 בהצעות התאחדות בעלי התעסיה, הייתי מציע לנסח כדלהלן: הועדה ממליצה שההלוואות לתעסיה הירוסלמית תנתנה גם מחוץ לגבול הליקודריות.

הינ"ר ח. רובין:
ישנן 3 הצעות: הצעת חבר הכנסת פרלסטין, הצעת חבר הכנסת פלדמן, והצעתי אני - לא לקבל המלצה בענין זה.

ה צ ב ע ה

לא נתקבלה אף הצעה.

הינ"ר ח. רובין:
מאחר שלא נתקבלה אף הצעה - רטאי כל חבר להציע הצעה מנוסחת.

ט. פרלסטין:
בסקום סעיף 5 בהצעות התאחדות בעלי התעסיה אני מציע לקבל את המלצה הבאה: הועדה ממליצה על סתן הלוואות אפותיקאיות על ידי המוסדות הקיימים.

הינ"ר ח. רובין:
ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת פרלסטין - נדחתה

המתייגות לחבר הכנסת פרלסטין.

הינ"ר ח. רובין:
אני מעמיד להצבעה את הצעת חבר הכנסת פלדמן בדבר סתן תנאים סיוחדיים לתעסיה הירוסלמית בקבלת ציוד וחטרי גלם הסובאים בכספי השלוסיים.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת פלדמן - נדחתה

המתייגות לחבר הכנסת פלדמן.

הינ"ר ח. רובין:
אם אינני טועה, הרי בינתיים מיצינו את העניינים. אני רוצה לטאול את חברי הועדה מתי הם טוכבים לקיים ישיבה נוטפת.

ט. זיסמן:
אני מציע לקיים את הישיבה הבאה לאחר חג הסוכות.

הוחלט לקיים את הישיבה הבאה לאחר חג הסוכות.